

Hellen Rinell
13 Hunan Road
T s i n g t a o.
Shantung. CHINA.

Göteborg den 12 nov. 1948.

N:r 249.

Käraste Hellabarnet!

I dag har jag fått ditt kära brev av den 31/10 Tiotusen tack! Återkommer därtill. - I morse ringde ~~Gullan~~ ~~André~~ Ester Börjesson - Mias Ester - och talade om att Hilda i Vänersborg i går opererats för gallsten och att hennes tillstånd var högst allvarligt. Jag försökte genast komma i kontakt med Gullan men träffade henne först i em. mellan kl. 16-17. Hon sa att det ansågs att operationen gått bra men att Hilda längre fram på dagen eller kvällen fick något slags anfall som gjorde att hon blev medvetslös. I dag var det något ljusare men dom sitter ständigt hos henne, någon av dom. Och hon ligger tydligen på isoleringsrum. Så var det inte gallsten utan en njursten som hade fastnat mellan bäckenet och - ja jag minns inte vad hon sa. Dom har haft svårt att få igång urinen efter operationen och det var troligen därav de där anfällen kom. Den stackars Hilda som fasat så för läkare och sjukhus! Men Gullan sa eller kanske det var Ester som sa att Hilda själv känner sej så lugn och trygg och det gör dom alla så gott. Och den stackars John! Vad han skall känna sej ensam och vilsen. Jag hoppas verkligen att våran kära Hilda går mot livet igen. Jag skulle sörja uppriktigt och hjärtligt om hon lämnade oss.

Visst har jag fått brev nr 6 av den 21 aug.. Det kom den 4 sept. Jag kan tyvärr inte heller se att jag har erkänt det. Just nu har läst det igen, men inte kan jag finna ett ord om Sv. M. i det. Däremot har jag i behåll den förteckning där Oscar skrivit upp de tidningar jag skulle pren. på. Men där återfinnes inte Sv.M. Jag har antagligen i sammanhanget tänkt mej att han fått bladet såsom medarbetare eller på andra vägar. När du säger att jag skulle pren. på SVM. f.o.m. juni mån. så tycker jag att det kanske kan vara sant. Jag liksom känner igen det. Men jag har inte tid just nu att läsa igenom dina långa epistlar. Dock skall ja prenumerera från 1 dec. genom Riksföreningen. Och jag skall försöka få tag i de nummer som sysslade med konferensen och 100-årsjubileet. - Brev till Oddastads - var det till familjen? - eller Milgerd har jag inte sett till. Det var hemskt tråkigt. Jag skall kontrollera det med dom i morron, så jag inte kan ha glömt det. - I em. förkunnade dom i radio att reg.-tr. drivit en hel del av vännerna på flykt. Antalet angavs till etthundrasextiotusen varav trettiosjutusen stupat. Så nu kunde man hämta andan ett tag, då det gäller Nanking. Uppgiften härrörde från en iakttagare därifrån, sa hallåmannen. Vad nu detta kan betyda. Kanske några ord om stöd från Bernies hemland har stimulerat till hårdare tag. - Jag måste återkomma till tidningarna för 1949. Ska ni inte ha Sv. Dagbladet om inte Gösta pren.? Ska ni ha följande: Sv. Journalen-Den Ev. Missionen-Sv. Miss-tidskrift - Frikyrklig Ungdom - Vår lösen - Tro och liv - Svensk Veckotidning? Ge mej ett bestämt besked i nästa brev därom. Så var det ju den där som jag pren. på genom Lundahl. Det var The International Review of Missions och den har jag pren. på för hela livet, Oscars åtminstone. Ser jag av brevet till L.

Du undrar hur det var på våran färlövningsdag i Stockholm. Jag förmodar att du fått Dodos egna redogörelser nu. Annars kan jag säga så mycket som att telefönsantalet kom kl. 21.10 eller 21.15 den 30 okt. Från början var det lite suddigt och svårt att höra men så koppade dom och ordnade så att hon hörde Bernie som om han varit i Stockholm

Och "hans röst var lika go som för 2½ år sedan!" Gull-Britt har jag inte träffat än. Hon skulle komma upp till mej men har inte synts till ännu. I dag för 8 dar sedan ringde jag henne till kontoret mellan 11-12 men då svarade en herre rätt avmätt att hon var inte där. Det var ju en konstig tid att inte ~~vara~~ på sin plats. På em. ringde en flicka som är husmor på Betaniahemmet för sinnesslöa barn på Askim och ville ha något råd av mej. Och då sa jag till henne att hon kunde kanske komma upp till mej i kväll. Ja, hon ville gärna. Och kom. Och hennes tåg gick sedan kl. 23.50. Innan hon gick bad vi till Gud tillsammans. Och då sa hon: "Tack gode Gud att du sa till mej att jag skulle ringa till Ester i dag!" Då förstod jag varför jag inte träffade Gull-Britt på kontoret kl. 11.45. Ja, så kan det vara. - I förra brevet talade jag om att Karin Ahlbom skulle avlägga bekännelse i mandags. Karin kom inte och pastorn meddelade att hon blivit allvarsamt sjuk på natten och kunde inte inställa sej. Han sa att det ansågs troligt att hon fått något anfall just därför att hon följande dag skulle inför församlingen. Och det beslöts att vi inte vidare skulle fresta hennes dåliga nerver utan hon ~~skulle~~ blev intagen i församlingen utan att avlägga bekännelse. Vi var flera som tillstyrkte det, därför att vi visste att Karin nu var en kristen. Och jag hoppas att hennes nerver nu jämnat ut sej.

Dodo skrev här om dan och ville att vi skulle skicka upp hennes lakan och örngott, eller rättare väven, så att hon fick sy dom. Vi tyckte att det verkade rätt hopplöst varför Ruth har sökt upp en fru Elsa Andersson, som tillhör församlingen, och som väl behöver förtjäna en slant, och frågade om hon ville hjälpa oss. Ja, hon ville. Och hon skulle tvätta den 30 ds eller någon dag i närheten och sa att då skulle hon ta med Dodos tvätt. Vi blev så glada sååå. Så får hon bara namna dom lite lättvindigt när hon kommer. Hon får nog inte många dagar på sej här. Jag blev förskräckt när hon här om dan sa att hon skulle komma den 5 eller 6 dec. Jag sa att hon skulle göra allt vad hon kunde för att få en vecka till. Men det går väl knappast. Hennes fru ligger f. n. på sjukhus. Vi tyckte nog att vi skulle ha henne hemma åtminstone ett par veckor. Men vi får väl sticka över polen och hälsa på henne sedan i stället.

I dag är det den 13 nov. och jag är på kontoret. Jag skulle kanske använda en del av återstående utrymme för att berätta om Ebbas kalas i onsdags, den 10 ds. Hon hade klassmöte och jag tror att dom var 16 eller 17 56-åriga fruntimmer samlade. Bland dom var förstas Annie Gillberg-Karlsson, hon som lever helt för sin son, som varit lasarettsläkare i Mölndal i 4½ år och nu är anställd på Sahlgrenska. Annie har också en man, men den hör man inte mycket av. - Så var Lisa Gustafsson från Kina med. Hon skulle sköta om det värdefulla inslaget i "mötet". Men jag tyckte att hon gjorde det dåligt. Hon berättade något från kriget, men hon gjorde det på ett sådant sätt att det gav egentligen ingenting annat än hennes försök att hävda sej själv. Ja, detta är inte snällt sagt, men det är kanske ändå sånt, och då har det ju en fördel. Ebba var inte heller nöjd. Lisa hade frågat om hon fick ta med några böcker och sälja och Ebba kunde inte neka. Men hon gjorde det ganska pockande. Ja, så där kan det bli. - Elin Ryberg-Rydell var den för mej intressantaste. Hon är bussig Elin, åtskilligt längre än jag. Hon och hennes ~~här~~ 3 systrar - Anna, Agnes och Olga - är änkor och Olga har dessutom hunnit giftas och skiljas. Elin har 2 söner och 4 barnbarn. Det var roligt att prata med henne. Och alla var f. ö. snälla och rara.

Nu får det vara slut för i dag med de tusende hälsningar. Ringde just nu Milgerd, som inte fått något brev från dej. Jag hade alltså rätt. Men det var ledsamt. Milgerd är mycket bättre, men får inte arbeta än.

Min Lilla